

Sách Đa-ni-ên - Số mười chín

Ý nghĩa tiên tri của từ 'giò' trong Sách Đa-ni-ên

Jeff Pippenger

2023-12-14

Từ "giò" trong Cựu Ước chỉ xuất hiện trong sách Đa-ni-ên, và luôn gắn liền với một dạng phán xét nào đó. Trong chương ba, nó tượng trưng cho luật Chủ nhật, với trọng tâm đặt vào kỳ hiệu được tiêu biểu bởi Shadrach, Meshach và Abednego.

Trong chương bốn, nó tượng trưng cho sự xuất hiện của lời cảnh cáo của sứ điệp thiên sứ thứ nhất vào năm 1798. Khi được dùng lần thứ hai trong chương bốn, nó tượng trưng cho việc mở ra cuộc phán xét điều tra vào ngày 22 tháng 10 năm 1844. Trong chương bốn, hai lần dùng từ "giò" tượng trưng cho lịch sử của các sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và thứ hai từ năm 1798 đến năm 1844. Lịch sử ấy là lịch sử của bảy tiếng sấm trong Khải Huyền chương mười. Bảy tiếng sấm được tượng trưng bởi hai lần từ "giò" được dùng trong chương bốn, và vì thế cũng tượng trưng cho lịch sử của thiên sứ thứ ba từ năm 1989 cho đến luật ngày Chủ nhật sắp tới.

Trong chương năm, từ "giò" cũng tượng trưng cho luật Chủ nhật, nhưng trọng tâm ở đó là sự kết thúc của vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh, tức Hoa Kỳ, như được tiêu biểu bởi sự kết thúc của vương quốc thứ nhất trong lời tiên tri Kinh Thánh, Ba-by-lôn. Trong chương ba, trọng tâm đặt vào cờ hiệu trong lò lửa, nhưng trong chương năm trọng tâm là số phận của Bên-xát-sa và sự phán xét dành riêng cho ông, mặc dù cuối cùng Đa-ni-ên cũng xuất hiện trong câu chuyện, tiêu biểu cho cờ hiệu.

Vào thời điểm luật ngày Chủ nhật, "giò" của lễ khánh thành do Nê-bu-cát-nét-sa cử hành và cái chết của Bên-xát-sa được tượng trưng. "Giò" được trình bày như sự khai mở của phán xét trong chương bốn xác định sự khai mở của sự phán xét điều tra vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, và cũng xác định sự khai mở của sự phán xét thi hành tại luật ngày Chủ nhật. Dù là sự mở các sách của sự phán xét trong đền thánh trên trời vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, hay là sự bắt đầu của sự phán xét của Đức Chúa Trời giáng trên những ai đã khước từ sự cứu rỗi khi bắt đầu sự phán xét thi hành tại luật ngày Chủ nhật, thì lời cảnh báo cho cả hai cuộc phán xét sắp đến được trình bày trong Đa-ni-ên chương bốn qua lần thứ nhất từ "giò" được dùng, và sự khởi đầu thực sự của một trong hai loại phán xét ấy được trình bày qua lần thứ hai từ "giò" được dùng trong chương bốn.

Thuật ngữ ngữ pháp dành cho từ "giò" như Daniel sử dụng là "đa nghĩa". Một từ đa nghĩa là một từ có nhiều định nghĩa có thể được nhóm lại dưới cùng một tiêu đề. Năm lần Daniel dùng từ "giò" đều nói đến sự phán xét, nhưng mỗi lần lại đề cập đến những khía cạnh khác nhau của hoặc sự phán xét báo ứng của Đức Chúa Trời, còn gọi là sự phán xét thi hành của Ngài, hoặc sự phán xét điều tra của Đức Chúa Trời, khi Ngài quyết định ai sẽ hoặc sẽ không được cứu. Dù là sự phán xét điều tra bắt đầu vào ngày 22 tháng 10 năm 1844 hay sự phán xét thi hành bắt đầu tại luật Chúa nhật sắp đến, cả hai sự phán xét đều mang tính tiên tri. Sự phán xét báo ứng, hay phán xét thi hành, của Đức Chúa Trời bắt đầu tại luật Chúa nhật và tiên tri tăng dần, cuối cùng dẫn đến sự kết thúc

thời kỳ ân điển của loài người và bày tai họa sau cùng.

Sách Đa-ni-ên, chương năm, dùng từ "giờ" để minh họa việc thi hành phán xét của Đức Chúa Trời, được thể hiện qua cái chết của Belshazzar và sự chấm dứt của quốc gia ông cai trị.

Trong cùng giờ ấy, những ngón tay của một bàn tay người hiện ra và viết trên lớp vữa của bức tường trong cung điện của vua, ngay đối diện chân đèn: và vua thấy phần bàn tay ấy đang viết.
Đa-ni-ên 5:5.

Sự phán xét thi hành bắt đầu khi đạo luật ngày Chủ nhật được ban hành; điều này cũng được tượng trưng bởi lễ cung hiến tượng vàng của Nê-bu-cát-nét-sa, nhưng "giờ" đó chủ yếu nói về sự giải cứu dân Đức Chúa Trời trong cơn khủng hoảng này sinh khi đạo luật ngày Chủ nhật được ban hành. Sự phán xét thi hành đối với dân phụ Ty-rơ, cũng như đối với Hoa Kỳ, bắt đầu khi đạo luật ngày Chủ nhật được ban hành; đó là "giờ" tượng trưng cho sự phán xét trong sách Đa-ni-ên.

Và tôi nghe một tiếng khác từ trời phán: Hỡi dân Ta, hãy ra khỏi nó, để các ngươi không dự phần vào tội lỗi của nó và không nhận lấy các tai họa của nó. Vì tội lỗi của nó đã chồng chất đến tận trời, và Đức Chúa Trời đã nhớ các điều gian ác của nó. Hãy trả cho nó như nó đã trả cho các ngươi, và theo các việc làm của nó, hãy trả lại cho nó gấp đôi; trong chén mà nó đã pha, hãy rót cho nó gấp đôi. Nó đã tự tôn vinh mình bao nhiêu và sống xa hoa bao nhiêu, thì hãy cho nó khổ hình và sầu não bấy nhiêu; vì nó nói trong lòng: Ta ngồi như một hoàng hậu, ta không phải góa phụ, và sẽ chẳng thấy sầu não. Bởi vậy, trong một ngày các tai họa của nó sẽ đến: sự chết, tang tóc và đói kém; và nó sẽ bị thiêu hủy hoàn toàn bằng lửa, vì Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng xét đoán nó, là Đấng quyền năng. Các vua trên đất, những kẻ đã tà dâm và sống xa hoa với nó, sẽ than khóc và thương tiếc nó khi nhìn thấy khói của sự thiêu cháy nó, đứng xa xa vì sợ khổ hình của nó mà nói: Khốn thay, khốn thay, thành Babylon lớn, thành hùng mạnh kia! vì chỉ trong một giờ, bản án dành cho ngươi đã đến. Khải Huyền 18:4-10.

Luật Chủ nhật tại Hoa Kỳ, là khởi đầu của phán xét thi hành — vốn cũng mang tính tiến triển — bắt đầu vào "giờ" mà con cái Đức Chúa Trời còn ở trong Ba-by-lôn được kêu gọi ra bởi kỳ hiệu. Đó là "giờ" mà sự phán xét giáng trên "thành lớn ấy, Ba-by-lôn". Sự phán xét của nó, được biểu thị bằng từ "giờ", bao trùm giai đoạn khi bày chiêng khác của Đức Chúa Trời được gọi ra khỏi Ba-by-lôn.

Trong ngày ấy sẽ có một rẽ của Gie-sê đứng làm tiêu kỳ cho các dân; các dân ngoại sẽ tìm kiếm Ngài, và sự yên nghỉ của Ngài sẽ vinh hiển. Trong ngày ấy sẽ xảy ra rằng Chúa sẽ lại giơ tay lần thứ hai để thu hồi phần dân sót của Ngài, những người còn lại, từ A-si-ri, từ Ai Cập, từ Pa-thrốt, từ Cút, từ Ê-lam, từ Si-nê-a, từ Ha-mát, và từ các đảo ngoài biển. Ngài sẽ dựng một tiêu kỳ cho các dân tộc, nhóm họp những kẻ bị xua đuổi của Y-sơ-ra-ên, và thu lại những kẻ tản lạc của Giu-đa từ bốn phương trên đất. Ê-sai 11:10-12.

Chúa đã kêu gọi dân sự ra khỏi Ba-by-lôn trong phong trào của thiên sứ thứ nhất vào năm 1844, và thiên sứ thứ hai trong lịch sử đó sẽ được lập lại trong những ngày sau rốt, khi "Chúa sẽ lại giơ tay lần thứ hai để giành lại phần sót của dân Ngài." Phần dân sót mà Ngài "lại" kêu gọi ra không phải là cờ hiệu, vì cờ hiệu chính là "gốc của Gie-sê", Đấng đứng lên làm "cờ" để "các dân ngoại tìm kiếm". Lần thứ hai, Đức Chúa Trời sẽ kêu gọi các dân ra khỏi Ba-by-lôn.

Ngài sẽ làm như vậy bằng cách trước hết tập hợp "những người bị lưu đày của Israel," tức "những người tản lạc của Giu-đa," và những người đến "từ bốn phương đất," khi họ được tụ họp vào cuối ba ngày rưỡi nằm chết trên con đường trong Khải Huyền chương mười một, con đường ấy chạy xuyên qua thung lũng những bộ xương chết khô của Ê-xê-chi-ên.

“Giờ” khi sự phán xét thi hành bắt đầu đối với “Ba-by-lôn”, “thành hùng mạnh” ấy, chính là cùng một “giờ” của “trận động đất lớn” trong Khải Huyền chương mười một. Sự phán xét thi hành của Đức Chúa Trời bắt đầu vào “giờ” ấy, vì trong Khải Huyền chương mười một có bảy nghìn người bị giết trong “giờ” của trận động đất. Bảy nghìn người ấy được tượng trưng bởi những “dũng sĩ mạnh nhất” của Nê-bu-cát-nét-sa, những kẻ đã chết khi ném Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-nê-gô vào lò lửa đã được đốt nóng “gấp bảy lần” mức bình thường. Trong Cách mạng Pháp, “bảy nghìn” tượng trưng cho hoàng tộc Pháp, hay những người quyền thế của nó. Không chỉ Bên-xát-sa bị giết trong chương năm, mà quân đội của ông cũng bị tiêu diệt. “Giờ” của luật ngày Chủ nhật mở đầu cuộc bắt bớ được tượng trưng bởi việc dân Đức Chúa Trời bị ném vào lò lửa, nhưng nó cũng đánh dấu sự khởi đầu của sự phán xét thi hành của Đức Chúa Trời trên thành lớn Ba-by-lôn.

Đó cũng là “giờ” của trận động đất lớn trong chương mười một sách Khải Huyền, khi những hài cốt của những người trước đây đã bị con thú từ vực sâu không đáy giết trên đường phố được cất lên trời như một kỳ hiệu. Cũng chính trong “giờ” đó, tai họa thứ ba, cũng là tiếng kèn thứ bảy, được thổi lên. Tiếng kèn thứ bảy chính là tai họa thứ ba, và mục đích của tiếng kèn tai họa sau cùng ấy không chỉ là đem sự phán xét trên những kẻ áp đặt việc thờ phượng vào ngày Chủ Nhật, mà còn khiến các dân tộc phẫn nộ. Tai họa thứ ba, tiếng kèn thứ bảy, và việc làm các dân tộc phẫn nộ, đều là những biểu tượng đề cập đến vai trò tiên tri của Hồi giáo, và tất cả đều được đặt trong “giờ” của trận động đất lớn.

Và họ nghe một tiếng lớn từ trời phán cùng họ rằng: Hãy lên đây. Và họ lên trời trong một đám mây; còn kẻ thù của họ thì trông thấy. Ngay giờ ấy có một trận động đất lớn, một phần mười của thành sụp đổ, và trong trận động đất có bảy ngàn người bị giết; còn những người còn lại thì khiếp sợ và tôn vinh Đức Chúa Trời trên trời. Tai họa thứ hai đã qua; kia, tai họa thứ ba đến mau chóng. Và thiên sứ thứ bảy thổi kèn; trên trời có những tiếng lớn nói rằng: Các nước của thế gian đã trở nên thuộc về Chúa chúng ta và Đấng Christ của Ngài; và Ngài sẽ trị vì đời đời vô cùng. Và hai mươi bốn trưởng lão, những người ngồi trước mặt Đức Chúa Trời trên ngai của họ, sấp mặt xuống và thờ phượng Đức Chúa Trời, nói rằng: Chúng con cảm tạ Ngài, lạy Chúa là Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng hiện có, đã có, và sẽ đến, vì Ngài đã nắm lấy quyền năng lớn lao của Ngài và đã trị vì. Các dân tộc nổi giận, nhưng cơn thịnh nộ của Ngài đã đến, và đến thời kỳ của kẻ chết, để họ bị xét đoán, và để Ngài ban phần thưởng cho các đầy tớ Ngài là các tiên tri, cho các thánh đồ, và cho những người kính sợ danh Ngài, từ nhỏ đến lớn; và để hủy diệt những kẻ hủy hoại đất. Khải Huyền 11:12-18.

Những bộ xương chết của Ê-xê-chi-ên lên "trời trong một đám mây; và kẻ thù của họ" chứng kiến "họ" trong "giờ" khi âm nhạc của Nê-bu-cát-nét-sa bắt đầu vang lên, và dâm phụ của Ty-ơ bắt đầu hát, và Israel bội đạo bắt đầu nhảy múa. Israel bội đạo đại diện cho tiên tri giả, vua Nê-bu-cát-nét-sa là con rỗng và dâm phụ của Ty-ơ là con thú. Điệu nhảy được minh họa bởi các tiên tri của Ba-anh và các tiên tri của lùm cây trong câu chuyện về Ê-li. Điều đó cũng được minh

họa bởi điệu nhảy của Sa-lô-mê, con gái của Hê-rô-đi-a. Ba-anh là nam thần giả và Astarôt là "các tiên tri của lùm cây", tức là một nữ thần. Cùng nhau, chúng tượng trưng cho sự kết hợp giữa giáo hội (người nữ) và nhà nước (người nam). Cùng nhau, chúng đại diện cho tiên tri giả của Hoa Kỳ. Sa-lô-mê chỉ ra rằng tiên tri giả là con gái của La Mã, mà hình ảnh của nó là sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước tại Hoa Kỳ.

Bấy giờ, có mấy người Canh-đê đến gần và tố cáo người Do Thái. Họ tâu với vua Nê-bu-cát-nết-sa: “Muôn tâu bệ hạ, chúc vua sống muôn đời. Tâu bệ hạ, bệ hạ đã ban chiếu chỉ rằng: hễ ai nghe tiếng kèn, sáo, đàn hạc, kèn trombone, thụ cầm và đàn tam thập lục, cùng mọi thứ nhạc khí, thì phải sấp mình xuống thờ lạy tượng vàng; còn ai không sấp mình xuống thờ lạy thì sẽ bị quăng vào giữa lò lửa hừng hực. Nay có mấy người Do Thái mà bệ hạ đã đặt coi sóc công việc của tỉnh Ba-by-lôn—Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-nê-gô—những người này, muôn tâu bệ hạ, chẳng đoái đến bệ hạ: họ không phụng sự các thần của bệ hạ, cũng không thờ lạy tượng vàng mà bệ hạ đã dựng lên.” Đa-ni-ên 3:8-12.

Trong “giờ” ấy, các kẻ thù của Shadrach, Meshach và Abednego thấy rằng họ đã từ chối nhận đầu của con thú, và họ bèn thỉnh cầu vua thi hành phán quyết đã định. Trong “giờ” ấy, khi luật Chủ nhật, vốn là sự rung động đối đầu với con thú từ đất (trận động đất), cơn giận dữ và thịnh nộ của Nebuchadnezzar được bộc lộ.

Bấy giờ, Nebuchadnezzar nổi cơn giận dữ và thịnh nộ, truyền đem Shadrach, Meshach và Abednego đến. Rồi họ đưa những người này đến trước mặt vua. Daniel 3:13.

Cuộc bắt bớ nhằm vào hai chứng nhân của Đức Chúa Trời (Shadrach, Meshach và Abednego) diễn ra khi họ từ chối cúi lạy, hoặc, như Khải Huyền đoạn mười một mô tả—họ đứng trên đôi chân mình.

Sau ba ngày rưỡi, Thần khí của sự sống từ Thiên Chúa nhập vào họ, và họ đứng dậy; nỗi sợ hãi lớn bao trùm những ai thấy họ. Họ nghe một tiếng lớn từ trời phán với họ: Hãy lên đây. Và họ lên trời trong một đám mây; các kẻ thù của họ nhìn thấy họ. Khải Huyền 11:11-12.

Từ chối quỳ gối, họ đứng vững trên đôi chân như đạo quân hùng mạnh của Ê-xê-chi-ên. Họ đứng vững khi nhận lấy rồi công bố sứ điệp đóng ấn, sứ điệp phản đối việc hình thành sự liên minh giữa giáo hội và nhà nước tại Hoa Kỳ, cảnh báo về Luật Chủ nhật sắp đến, và xác định rằng sự phán xét báo ứng của Đức Chúa Trời sắp được thực hiện bởi Hội giáo thuộc Tai họa thứ ba. Sứ điệp Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm được đại diện bởi "điều kín nhiệm" đã được bày tỏ cho Đa-ni-ên trong chương hai, và khi dân sự sau rốt của Đức Chúa Trời vững định trong "lẽ thật" ấy, họ không thể và sẽ không bị lay chuyển bởi trận động đất cận kề.

“Công việc ở Battle Creek diễn ra theo cùng một khuôn mẫu. Các nhà lãnh đạo tại viện điều dưỡng đã hòa lẫn với những người không tin, cho họ tham gia ít nhiều vào các hội đồng của mình, nhưng điều đó chẳng khác nào đi làm mà nhắm mắt. Họ thiếu sự sáng suốt để thấy điều có thể ập xuống chúng ta bất cứ lúc nào. Có một tinh thần tuyệt vọng, chiến tranh và đổ máu, và tinh thần ấy sẽ gia tăng cho đến tận thời kỳ cuối cùng. Ngay khi dân của Đức Chúa Trời được đóng ấn trên trán—đó không phải là một ấn hay dấu có thể nhìn thấy, mà là sự vững định trong lẽ thật, cả về trí tuệ lẫn thuộc linh, đến nỗi họ không thể bị lay chuyển—ngay khi dân

Đức Chúa Trời được đóng ấn và được chuẩn bị cho cuộc sàng sảy, nó sẽ đến. Thật vậy, nó đã bắt đầu rồi. Những sự phán xét của Đức Chúa Trời hiện đang ở trên đất, để cảnh báo chúng ta, hầu cho chúng ta biết điều gì đang đến.” Manuscript Releases, tập 10, trang 252.

Sự đóng ấn biểu thị một dấu ấn mà lúc ban đầu con người không thể nhìn thấy, nhưng về sau sẽ được mọi người nhìn thấy. Khi dân Đức Chúa Trời chấp nhận sứ điệp của Tiếng Kêu Nửa Đêm—điều đã được biểu tượng bởi “điều kín nhiệm” được tỏ ra cho Đa-ni-ên trong chương hai—thì họ đã chấp nhận “điều kín nhiệm” về hình tượng của con thú dẫn đến dấu của con thú, điều này đem đến sự phán xét của Đức Chúa Trời, và sự phán xét ấy được thực hiện qua Hồi giáo. Điều này diễn ra vào một thời kỳ khi “tinh thần tuyệt vọng, chiến tranh và đổ máu” đang gia tăng. Thời kỳ ấy là bây giờ. Nó diễn ra khi các lãnh đạo của Phục Lâm không thể nhìn thấy vì tình trạng mù lòa Laodicea. Trong tiến trình đóng ấn được hoàn tất tại Tiếng Kêu Nửa Đêm, ấn được in trên trán của những trinh nữ khôn ngoan, nhưng không thể nhìn thấy. Sadrac, Mêsac và Abêtnêgô đại diện cho những người đã vững lập trong lẽ thật, điều này được minh họa qua cuộc đối thoại của họ với Nê-bu-cát-nét-sa.

Nebuchadnezzar nói với họ rằng: Có thật vậy chăng, hỡi Shadrach, Meshach và Abednego, rằng các ngươi không hầu việc các thần của ta, cũng không thờ lạy tượng vàng mà ta đã dựng lên? Vậy, nếu các ngươi sẵn sàng, hễ lúc nào các ngươi nghe tiếng kèn, sáo, đàn hạc, kèn sacbút, đàn sắt, đàn tam thập lục, và mọi thứ nhạc khí, thì hãy sắp mình xuống thờ lạy tượng mà ta đã làm; như vậy thì tốt. Nhưng nếu các ngươi không thờ lạy, các ngươi sẽ tức khắc bị quăng vào giữa lò lửa hực; và có thần nào có thể giải cứu các ngươi khỏi tay ta? Shadrach, Meshach và Abednego thưa với vua rằng: Hỡi Nebuchadnezzar, về việc này chúng tôi không cần phải biện bạch với vua. Nếu điều ấy xảy ra, Đức Chúa Trời mà chúng tôi hầu việc có thể giải cứu chúng tôi khỏi lò lửa hực, và Ngài sẽ giải cứu chúng tôi khỏi tay vua, hỡi vua. Nhưng dù không, xin vua biết rằng chúng tôi sẽ không hầu việc các thần của vua, cũng không thờ lạy tượng vàng mà vua đã dựng lên. Daniel 3:14-18.

Sau đó, ba vị hiền nhân sẽ tỏ hiện dấu ấn của Thiên Chúa mà người ta có thể nhìn thấy. Chỉ những ai trước hết đã có dấu ấn ở bên trong, vốn không thể thấy được, mới được dự phần vào việc tỏ hiện dấu ấn của Thiên Chúa vào thời điểm nó phải được nhìn thấy.

Bây giờ Nebuchadnezzar nổi cơn thịnh nộ, và nét mặt của ông thay đổi đối với Shadrach, Meshach và Abednego; vì thế ông nói và ra lệnh phải nung lò nóng gấp bảy lần mức thường. Ông cũng truyền cho những người hùng mạnh nhất trong quân đội trói Shadrach, Meshach và Abednego lại, rồi ném họ vào lò lửa đang bùng bùng. Vậy những người ấy bị trói trong áo choàng, quần, mũ và các y phục khác của họ, và bị ném vào giữa lò lửa cháy rực. Vì mệnh lệnh của vua quá khắt khe và lò thì quá nóng, ngọn lửa đã thiêu chết những người khiêng Shadrach, Meshach và Abednego. Còn ba người ấy — Shadrach, Meshach và Abednego — thì bị trói và ngã xuống giữa lò lửa cháy rực. Bây giờ vua Nebuchadnezzar kinh ngạc, vội đứng dậy, nói với các mưu sĩ rằng: Há chẳng phải chúng ta đã ném ba người bị trói vào giữa lửa sao? Họ đáp với vua: Đúng vậy, tâu vua. Vua nói: Kia, ta thấy bốn người không bị trói, đi lại giữa lửa mà chẳng bị hại; và hình dạng người thứ tư giống như Con Đức Chúa Trời. Daniel 3:19-25.

Hai nhân chứng, được tượng trưng bởi Shadrach, Meshach và Abednego, sau đó sẽ được giương lên như một cờ hiệu, và bây giờ con dấu sẽ hiện ra.

Công việc của Đức Thánh Linh là khiến thế gian nhận thức về tội lỗi, về sự công bình và về sự phán xét. Thế gian chỉ có thể được cảnh báo khi thấy những người tin lẽ thật được thánh hóa bởi lẽ thật, sống theo những nguyên tắc cao cả và thánh khiết, bày tỏ cách cao thượng và rõ ràng ranh giới phân định giữa những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và những kẻ giày đạp chúng dưới chân. Sự thánh hóa của Đức Thánh Linh làm rõ sự khác biệt giữa những người có ấn của Đức Chúa Trời và những kẻ giữ một ngày nghỉ giả mạo. Khi kỳ thử thách đến, dấu của con thú là gì sẽ được bày tỏ cách rõ ràng. Ấy là việc giữ ngày Chủ nhật. Những người, sau khi đã nghe lẽ thật, vẫn tiếp tục xem ngày ấy là thánh, mang dấu ấn của người tội ác, kẻ đã toan đổi thời kỳ và luật pháp. Bible Training School, ngày 1 tháng 12, 1903.

Đến thời điểm luật Chủ nhật, Hoa Kỳ sẽ tìm đến Liên Hợp Quốc để hoàn thành công việc tiên tri của mình. Hoa Kỳ sẽ lừa dối thế giới bằng những phép lạ mà mình thực hiện, như được biểu trưng bởi điệu nhảy của Salome. Khi Hoa Kỳ thực hiện điệu nhảy lừa dối ấy, kỹ nữ thành Tyre sẽ cất tiếng hát, và dàn nhạc của Nebuchadnezzar sẽ tấu nhạc. Hoa Kỳ dẫn đầu trong việc ép buộc thế giới chấp nhận bài ca ấy và cúi lạy trước hình tượng.

Và tôi thấy một con thú khác từ dưới đất lên; nó có hai sừng như chiên con, nhưng nói như rồng. Nó thi hành mọi quyền lực của con thú thứ nhất trước mặt nó, và khiến đất cùng những kẻ ở trên đó thờ lạy con thú thứ nhất, là con thú có vết thương chí tử đã được chữa lành. Nó làm những dấu kỳ lớn, đến nỗi khiến lửa từ trời giáng xuống đất trước mắt người ta, và dùng những phép lạ mà nó được quyền làm trước mặt con thú để lừa dối những kẻ cư trú trên đất; bảo những kẻ ở trên đất làm một tượng cho con thú đã bị thương bởi gươm mà vẫn sống. Nó cũng được quyền ban sinh khí cho tượng của con thú, để tượng của con thú có thể nói, và khiến tất cả những ai không thờ lạy tượng của con thú đều bị giết. Nó khiến mọi người, cả nhỏ lẫn lớn, giàu hay nghèo, tự do hay nô lệ, phải nhận một dấu nơi tay phải hoặc trên trán; và để không ai có thể mua hay bán, nếu không có dấu ấy, hoặc tên của con thú, hoặc số tên nó. Đây là sự khôn ngoan. Ai có trí hiểu hãy tính số của con thú, vì đó là số của một người; và số ấy là sáu trăm sáu mươi sáu. Khải Huyền 13:11-18.

Ai Cập trong những ngày sau cùng đại diện cho thế giới (lúc đó do Liên Hợp Quốc cai trị), nhưng có một "Khôn thay" (một biểu tượng của Hồi giáo) đã được tuyên bố chống lại những kẻ (Hoa Kỳ) tìm đến Ai Cập để cầu cứu. Khi ba người đáng kính bị ném vào lò lửa và trở thành cờ hiệu cho thế giới, thì lò lửa ấy thực ra không phải là lò của Nebuchadnezzar.

Khôn cho những kẻ xuống Ai Cập để cầu viện; cậy vào ngựa, tin nơi các xe chiến vì chúng đông, và nơi các kỵ sĩ vì họ rất mạnh; nhưng họ chẳng ngó đến Đấng Thánh của Israel, cũng chẳng tìm kiếm Chúa! Dẫu vậy, Ngài cũng khôn ngoan, sẽ giáng họa, và chẳng rút lại lời mình; nhưng sẽ chỗi dậy nghịch cùng nhà của những kẻ làm ác, và nghịch cùng sự giúp đỡ của những kẻ làm điều gian ác. Người Ai Cập là người, chẳng phải Đức Chúa Trời; các ngựa của họ là xác thịt, chẳng phải thần linh. Khi Chúa giơ tay ra, cả kẻ giúp lẫn kẻ được giúp đều sẽ vấp ngã; hết thầy sẽ cùng nhau gục đổ. Vì Chúa đã phán với tôi như vậy: Như sư tử và sư tử tợ gầm trên mồi nó, khi một đoàn đồng các mục tử được gọi đến nghịch cùng nó, nó chẳng sợ tiếng của họ,

cũng chẳng hạ mình vì tiếng ồn của họ; thì Chúa các đạo quân cũng sẽ giáng xuống chiến đấu vì núi Si-ôn và gò của nó. Như chim bay phủ, Chúa các đạo quân sẽ che chở Giê-ru-sa-lem; Ngài che chở mà giải cứu, đi qua mà gìn giữ nó. Hãy trở lại cùng Ngài, là Đấng mà con cái Israel đã bội nghịch sâu xa. Vì trong ngày ấy, mỗi người sẽ ném bỏ các tượng thần bằng bạc và các tượng thần bằng vàng của mình, là những vật chính tay các người đã làm cho mình để phạm tội. Bấy giờ người A-si-ri sẽ ngã bởi guom, không phải của người mạnh; và guom, không phải của người tầm thường, sẽ nuốt nó; nó sẽ chạy trốn khỏi guom, và những trai tráng của nó sẽ bị tan tác. Vì sợ hãi, nó sẽ chạy vào nơi kiên cố của nó; các quan trưởng của nó sẽ sợ cờ hiệu, Chúa phán, Đấng có lửa ở Si-ôn và lò luyện ở Giê-ru-sa-lem. Ê-sai 31:1-9.

Jerusalem là lò lửa mà cả thế giới sẽ hướng về, và họ sẽ thấy bốn người đàn ông đi lại trong đó.

Bấy giờ Nebuchadnezzar đến gần miệng lò lửa hừng, cất tiếng nói: Shadrach, Meshach và Abednego, hỡi các đầy tớ của Đức Chúa Trời Chí Cao, hãy ra và đến đây. Bấy giờ Shadrach, Meshach và Abednego bước ra khỏi giữa lửa. Các thân vương, các tổng đốc, các quan chỉ huy và các mưu sĩ của vua đều nhóm lại, thấy những người ấy: lửa chẳng có quyền gì trên thân thể họ; một sợi tóc trên đầu họ cũng không bị sém; áo quần họ cũng chẳng hề thay đổi, và mùi lửa cũng không ám trên họ. Bấy giờ Nebuchadnezzar nói: Chúc tụng Đức Chúa Trời của Shadrach, Meshach và Abednego, là Đấng đã sai thiên sứ của Ngài và giải cứu các tôi tớ Ngài, những người đã tin cậy Ngài, đã trái lệnh vua và phó thân mình, để khôi phục vụ hay thờ lạy một thần nào khác ngoài Đức Chúa Trời của chính họ. Daniel 3:26-28.

Sau đó Nebuchadnezzar ban hành một sắc lệnh khác. Sắc lệnh ấy tượng trưng cho sắc lệnh cuối cùng trong những ngày sau rốt. Ông ban ra một sắc lệnh tử hình; và dù đó là nỗ lực yếu ớt của ông nhằm tôn cao Đức Chúa Trời trên trời, thì thực chất nó là biểu tượng tiên tri cho sắc lệnh tử hình vào cuối thế gian. Nebuchadnezzar, đại diện cho một vị vua vào cuối thế gian, là biểu tượng cho mười vua của con rồng, những kẻ phạm tà dâm với con đỉm của La Mã. Sắc lệnh tiếp theo trong kịch bản tiên tri là sắc lệnh tử hình, và dấu Nebuchadnezzar đang đưa ra một lời công bố cho thời của ông, thì thực chất ông đang đại diện cho sắc lệnh cuối cùng của liên minh ba bên trong những ngày sau rốt. Sắc lệnh ấy chính là sắc lệnh tử hình được đưa vào hiệu lực sau khi kỳ ân điển chấm dứt, nhưng không bao giờ được thi hành đối với dân của Đức Chúa Trời.

Vì vậy ta ban một sắc lệnh: Rằng bất cứ dân tộc, quốc gia và ngôn ngữ nào nói điều gì xúc phạm đến Đức Chúa Trời của Shadrach, Meshach và Abednego thì sẽ bị chặt ra từng mảnh, và nhà của họ sẽ bị biến thành đồng phân; vì không có Đức Chúa Trời nào khác có thể giải cứu theo cách này. Bấy giờ vua thăng chức cho Shadrach, Meshach và Abednego trong tỉnh Babylon. Daniel 3:29, 30.

Giờ đây chúng ta đã trình bày đủ về ba chương đầu của sách Đa-ni-ên để bắt đầu xem xét chương bốn và chương năm, vốn được chi phối bởi nguyên tắc tiên tri “lặp lại và mở rộng”. Đa-ni-ên chương bốn xác định năm 1798 và sự khởi đầu của con thú từ đất, và Đa-ni-ên chương năm xác định luật ngày Chủ nhật và sự kết thúc của con thú từ đất khi nó nói như con rồng. Hai chương này sẽ được đặt “dòng trên dòng” cùng với ba chương đầu để xây dựng dựa trên cấu trúc của ba sứ điệp thiên sứ. Vì lẽ đó, trước hết chúng ta sẽ cẩn thận định nghĩa nguyên tắc “dòng trên dòng”.

Chúng ta sẽ tiếp tục trong bài viết tiếp theo.

Belshazzar đã được ban cho nhiều cơ hội để biết và làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Ông đã thấy ông nội mình, Nebuchadnezzar, bị đui khỏi xã hội loài người. Ông đã thấy trí tuệ mà vị quân vương kiêu ngạo ấy tự hào bị Đấng đã ban cho lấy lại. Ông đã thấy nhà vua bị đui khỏi vương quốc mình và trở thành bạn đồng hành của thú đồng. Nhưng lòng yêu thích vui chơi giải trí và sự tự tôn vinh mình của Belshazzar đã xóa mờ những bài học mà ông lẽ ra không bao giờ được quên; và ông đã phạm những tội tương tự như những tội đã khiến các sự phán xét hiển nhiên giáng trên Nebuchadnezzar. Ông đã phung phí những cơ hội ân huệ ban cho mình, bỏ qua việc tận dụng những cơ hội trong tầm tay để nhận biết lẽ thật. “Tôi phải làm gì để được cứu?” là câu hỏi mà vị vua vĩ đại nhưng đại dốt ấy đã thờ ơ bỏ qua. Bible Echo, ngày 25 tháng 4, 1898.